

Előretétekintés

Állandó alkalmaink

Minden vasárnap 10 órakor tartunk istentiszteletet,

párhuzamosan pedig a 2-12 éves korosztállyal *gyermekbibliai* folyik, melynek témája a tanévben: Isten tenyerén hordoz bennünket – Jézus lábnyomait követjük.

Keddenként 17:30-kor kezdődik a *gyülekezeti hittanóra* alsósok számára Csütörtökönként 10 órai kezdéssel lehet bekapcsolódni *bibliaórái alkalmainkba*, témánk továbbra is Lukács evangéliuma

Hó második és negyedik péntekén 10 órakor kezdődik a *baba-mama kör*

Ünnepi istentiszteleteink

Március 24. Virágvasárnap

de. 10 óra: istentisztelet

Március 28. Nagycsütörtök

du. 6 óra: úrvacsorás istentisztelet

Március 29. Nagypéntek

de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

du. 6 óra: passióolvasás

Március 31. Húsvét ünnepe

de. 8 óra: – Frangepán utcai református templom: úrvacsorás istentisztelet

de. 10 óra: úrvacsorás gyermekbarát istentisztelet

istentisztelet

Április 1. Húsvét 2. napja

de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Húsvét vasárnapi **gyerekbarát istentiszteletünkön (április 1-jén 10 órakor)** megkezdésével készülünk a gyermekek számára!

- * Gyermekbibliai körünk és hittanóránk záró alkalmáiban a tanévben is tanévzáró istentisztelet keretében lesz 2013. június 2-án, a gyermekek megkapják „százlábúikat”, egész éves szorgalmukat ezen a napon külön díjazzuk és áldásban részesülnek!
- * A nyári időszakban, noha a gyermekbibliai kör szünetel, szeretettel várjuk továbbra is a gyermekeket, minden istentisztelet alatt biztosítunk számukra elfoglaltságot a templomtérben.

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964

peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült:

a Graphic nyomdában.

Szerkesztette:

Grendorf-Balogh Melinda

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

böjti-húsvéti körlevele

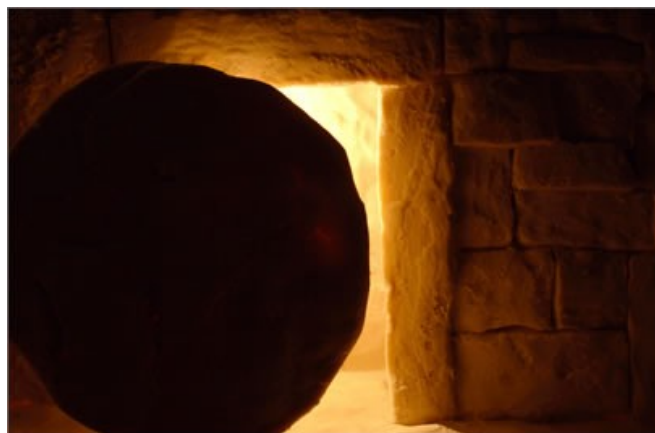
2013. március

Az élők között az Élő!

*„Mit kerestek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadt.
Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek” (Lk 24,5b-6)*

Az első húsvét hajnalának leírásában *nyomát sem találjuk a húsvéti hitnek, a reménységnek és az örömnél, ami elvileg természetes következménye kellene, hogy legyen a feltámadás tényének. Nem ezt várnánk. Jézus beszélt korábban a tanítványainak haláláról és feltámadásáról, de ők ezt nem értették, nem hittek benne, így egyáltalán nem is számoltak vele. Ebből világosan kiderül, hogy nem belőlük fakadt, nem ők találták ki a feltámadás eseményét, nem a hitük eredménye húsvét. Sőt, ki mondhatjuk: egyáltalán nem hittek még az üres sírnak, de az első szenttanúk beszámolóinak sem.*

Így amikor mi ugyanebben az állapotban érkezünk az ünnepre, bátorító lehet számunkra a tanítványok húsvétjának története, ami nagyon reális, nincs benne semmi kegyes túlzás, sokkal inkább az ember tökéletes leleplezése, aki nem változott semmit a néhány nappal korábbi nagypéntek óta, és azóta sem. *Valóságos eseményre, valóságos emberi válaszok születnek. „Tanácstalanság” és „csodálkozás” – ezt írja Lukács. Talán magunkra ismerünk mi is, talán minket is éppen ezzel a két szóval lehet jellemezni. A hétköznapiakból érkezünk az ünnepre, tele kérdésekkel, tanácstalansággal, fáradtsággal, csalódottsággal, gyásszal, és talán csodálkozunk*

azon, hogy még mindig ünnepeljük ezt a réges-régi – mondjuk ki: korszerűtlen – ünnepet. Mintha ez azt jelezné, hogy valami kis várakozás mégis van bennünk: történeten már valami változás az életünkben! De nem igazán hiszünk abban, hogy ez bekövetkezhet.

Hagyományápolásból a templomba is elmegyünk ilyenkor, de nem várunk ettől semmit. Ugyanezt tették az asszonyok is. Meg akarták adni Jézusnak a végtisztes-séget, a korabeli hagyománynak megfelelően. Emlékezni rá, mint egy olyan emberre, aki mindenkiel csak jót tett, majd folytatni tovább mindent, ahogy eddig – csak Jézus nélkül. Sokszor mi is búcsúzni megyünk a templomba, emléket idézni, valami nyugalmat keresve, de a legtöbbször nem találva.

Ők sem találták Jézust és mi sem találjuk. Miért? Arra a két férfi a fénylő ruhában adja meg a választ, nekik is, nekünk is. Ez húsvét örök kérdése: „Mit keresitek a holtak között az élő?” Azért nem találjuk Istent, azért nem érezzük az áldásait, azért nem jellemez minket az öröm, a békesség, a szabadság – mert rossz helyen keressük! Ott keressük, ahol nem található meg.

A kérdés: „Mit keresitek a holtak között az élő?” – arra utal, hogy ott, akkor húsvét reggelén, a gyászoló asszonyok, aztán a tanítványok is: a holtat keresik. Eddig juthat el a nagypénteki tragédiából, a gyászból éppen eszmélő ember. Jézust múlt időbe teszi. Ezt teszik a történet folytatásában az emmausi tanítványok is. Lógó orral, kiábrándulva vonszolják magukat, miközben beszélgetnek, vitatkoznak egymással – a múltat elemzik, nem értik, hogy történhetett ez meg az ő Mesterükkel. A holtról beszélnek, és nem ismerik fel az élő, aki csatlakozik hozzájuk. „Valami akadályozta a látásukat” – a múlt idő. A holtak között keresik a holtat. Hogyan beszélnek Jézusról? „Aki próféta volt” – ezt mondják – „volt” de már nincs. Meghalt. Vége.

A kérdés: „Mit keresitek a holtak között az élő?” – nem marad válasz nélkül. Az üres sírnál sem, az emmausi tanítványok történetében sem, és számunkra sem. A válasz ugyanarról szól. „Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia”

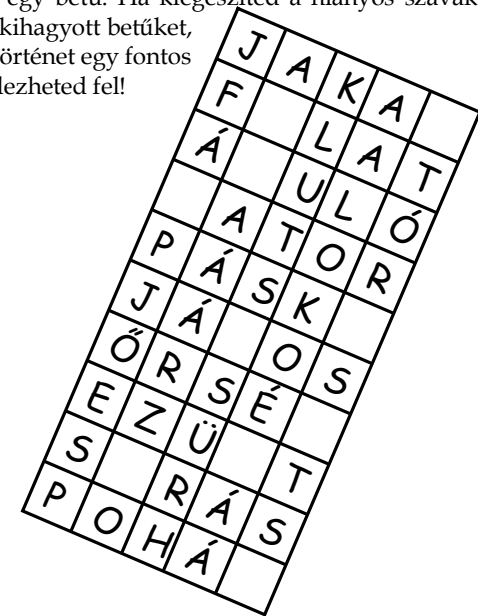
Így érkezhetünk meg a mai húsvéti evangéliumhoz. Hiszen azért keressük a holtak között Jézust, a múltban, mert a saját fejünk után megyünk – mi magunk vagyunk magunk számára a mérték – semmi mást nem fogadunk el hitelesnek. Nem hiszünk Jézus Szavának, nem tekintély számunkra Isten Igéje. A húsvét hajnali történetben a két küldött: az asszonyok figyelmét önmagukról, a saját tanácsalanságukról, csodálkozásukról Megváltónk szavaira irányítja. A megértés kulcsa nem a saját tapasztalataink, vagy érzéseink – ezekbe mi is sokszor csalódunk – hanem az abban való bizodalmas hit, amit Jézus mondott és tett.

Ne keressük a holtak között az élő! A feltámadott Krisztust ne nyilvánítsuk halottnak, ne számúzzuk a múltba, a gyerekkorba, ne zárjuk be a templomba se. Ne kezeljük pusztá hagyományként, vagy emlékként, hanem arra emlékezzük, amit megmondott – ragadjuk meg hittel az Ő Szavát. És ezután szólítsuk meg, mondjuk el neki azt, ami az életünket terheli. Beszéljünk neki szeretteinkről, aggodalmainkról, örömeinkről és kudarcainkról, hiszen, ha feltámadt, akkor él, és akkor meg lehet szólítani. Sőt választ is tud adni annak, aki valóban Tőle várja a választ élete kérdéseire.

Grendorf Péter
lelkész

Bibliai rejtvény nagyoknak

Az alábbi rejtvényben ötbetűs szavakat gyűjtöttünk össze a nagyheti és húsvéti történetekkel kapcsolatban, ám mindegyikből hiányzik egy betű. Ha kiegészíted a hiányos szavakat, olvasd össze a kihagyott betűket, és a húsvéti történet egy fontos állomását fedezheted fel!

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbibliakörök egyikén a megoldásokat leadják!

100 éve született Weörös Sándor, evangélikus költő

Weörös Sándor: Én is

Én is világot hódítani jöttem
s magamat meg nem hódíthatom.

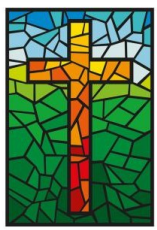
Csak ostromolhatom nehéz kövekkel
vagy ámíthatom és becsaphatom.

Valaha én is úr akartam lenni
ó bár jó szolga lehetnék!

De jaj, szolga csak egy van: az Isten
s uraktól nyüzsög a végtelenség.

Gyermekrovat

Hívogató kézműves és játszó délutánunkra

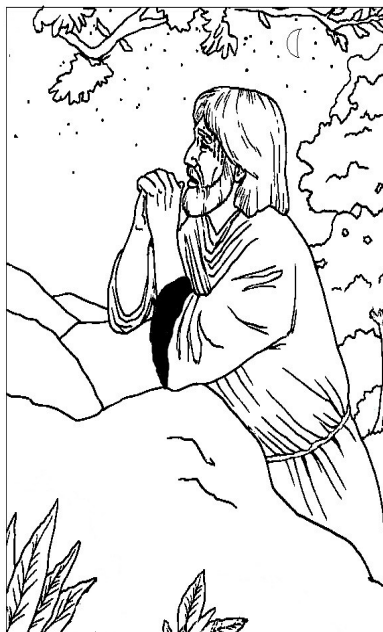
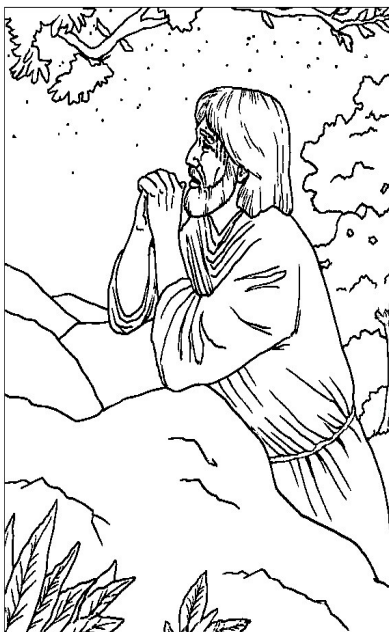
Idén is szeretettel várunk minden gyermeket, családot *március 23-án, szombaton* 15 órától 18-ig gyülekezeti gyermektermünkbe **ünnepre készülő kézműves és játszó délutánunkra**.

Lehetőség lesz többek között *húsvéti üzenő fal, tojásdekoráció, különböző ajtódíszek készítésére és húsvéti játékok kipróbálására is*. A belépés ingyenes, süteményt vagy innivalót örömmel fogadunk az alkalomra!

Bibliai fejtörő kicsiknek

(óvodásoknak, elsősöknek)

Jézus a Getsemáné-kertben imádkozik mindkét képen, de van köztük kilenc különbség. Jelöld meg őket!

75 éves a templomunk és kerületünk

„Mert más alapot senkit sem vethet a meglévőön kívül, amely a Jézus Krisztus”
(1Kor 3,11)

A XIII. kerület idén ünnepli 75. születésnapját, amelynek keretében számos rendezvény emlékezik meg erről a jubileumról. Számunkra, itt élő evangélikusként különösen figyelemreméltó, hogy templomunk éppen egyidős a kerülettel. Istennek adunk hálát ezért.

A mai Angyalföld területén az evangélikus gyülekezet szervezése 1919-ben kezdődött, amikor id. Rimár Jenő hitoktatói megbízást kapott, valamint azt a feladatot, hogy gyűjtse össze az evangélikusokat az akkor még Magdolnavárosnak nevezett területen. A templomépítésre a gyűjtést 1923-ban kezdték meg, az alapkövet 1937. június 27-én 1300 ember jelenlétében helyezték el (képünkön). A templom felszentelésére 1938. október 30-án került sor, D. Raffay Sándor bányakerületi püspök szolgálatával.

Szeretnénk méltóképpen megemlékezni erről a jubileumról, és az éppen 60 éve elhunyt gyülekezetszervező, templomépítő lelkipásztorról. Ehhez kérjük minden angyalföldi evangélikus testvérünk segítségét. Ha birtokukban van bármilyen templomunkhoz, gyülekezetünkhöz, vagy id. Rimár Jenő lelkészhez fűződő emléktárgy, fénykép, konfirmációi emléklap, korabeli képeslap, levél, hangfelvétel, vagy bármi más, kérem jutassák el a lelkészi hivatalba. Szeretnénk összegyűjteni, és valamilyen formában kiállítani ezeket az emléktárgyakat, természetesen másolatban, az eredetit visszaadjuk.

Hálaadással emlékezzünk elődeinkre, gyülekezetünk múltjára, és épüljünk rá arra az Alapra, amelyre ősünk is építettek!

-gr-

A templom alapkövetétele 1937-ben

Az orgona felszentelésének ünnepe 1977-ben

Ami elválaszt és összeköt

A templom és a parókiaépület ajtóinak felújításáról illetve cseréjéről

Az ajtónak kettős szerepe van. Az egyik, hogy – nyitott állapotában – összeköt két helyiséget, lehetővé teszi a közlekedést. A másik, hogy – amikor zárva van – elválaszt, gátol, ugyanakkor véd is, azzal, hogy akadályozza a szabad közlekedést. Az ajtó tehát mindig határt jelöl, amely két valóságot köt össze és választ el.

Templomunk és parókiaépületünk ajtói meglehetősen elhasználódtak az elmúlt 75 évben, ezért már elemi feladatunknak sem felelnek meg. Halaszthatatlanná vált a korszerűsítésük. Ez a parókiaépület, valamint a templom sekrestye és alagsori ajtóinak cseréjét; a templom nagykapuinak pedig a felújítását jelenti. Ehhez kértünk segítséget a Pesti Evangélikus Egyházmegyétől, és kaptunk erre a célra 500.000 Ft-ot. A kivitelezés ezt az összeget jóval meghaladja, ezért kérjük gyülekezetünk minden tagjának segítségét. Nem az adomány összege számít, hanem, hogy mindannyian vegyük ki a részünket az adakozásból és imádkozzunk a gyülekezetünkben folyó fejlesztésekért. Az eddigi adományokat köszönjük, és kérjük azokat a testvéreinket, akik még ezt nem tették meg, és fontosnak tartják 75 éves templomunk korszerűsítését, támogassák adományukkal az ajtófelújítást. Ezt megtehetik személyesen gyülekezetünk pénztárosánál a vasárnapi istentiszteletek után, vagy sárga csekken illetve átutalással, ebben a két esetben mindenképpen írják a megjegyzések rovatba: „Ajtó”.

A János szerinti evangéliumban Megváltónk magát nevezi ajtónak: „Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legelőre talál” (Jn 10,9). Világos tehát, hogy Jézus összeköt és elválaszt, határhelyzetet teremt, és kényszerítő döntés elé állít mindnyájunkat. Egyedül Őrajta keresztül léphetünk be az Istennel való közösségbe, és lehet teljes az életünk. A „bejár és kijár” pedig úgy adható vissza, hogy „jártában-keltében is legelőre talál” – azaz élete minden területén, élete minden fordulójában megtalálja Megváltóját, és vele együtt a legelőt, a táplálékot, és az életet.

Az idei tanévtől kezdődően az általános iskolák első és ötödikes tanulóinak az órarendjébe bekerül heti egy órában az erkölcsan, vagy a helyette választható hit- és erkölcsan tantárgy. A XIII. kerület általános iskoláiban most folyik az igények felmérése, amelyben gyülekezetünk lelkésze is aktívan kiveszi a részét.

Kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy a környezetükben bátorítsák, különösképpen az evangélikus háttérrel rendelkező családokat, vagy a felekezeti háttérrel nem rendelkező családokat, hogy válasszák az evangélikus hit- és erkölcsant az iskolában.

Az érdeklődőknek egyházunk összeállított egy rövid ismertető anyagot, amelyet gyülekezetünk is megkapott, és eljuttatott az iskolákba, de a lelkési hivatásban is igényelhető. Ajánljuk még a hitoktatás.evangelikus.hu honlapot, ahol részletes tájékoztatást találnak az evangélikus nevelési elvekről és pedagógiai célokról, valamint a hit- és erkölcsan kerettantervekről.

Kísérje Urunk áldása az angyalföldi iskolákban szeptembertől kezdődő erkölcsan, valamint a hit- és erkölcsan oktatást, hogy ezáltal valóban életrevaló, önálló gondolkodásra, önértékelésre és önkritikára képes, teljes életet élő, boldog felnőtté váljanak az ilyen oktatásban résztvevő gyermekek.

